

Publicerad 2012-12-02 09:57 av AgnesP

En liten text om något inuti

Hur förklarar man uppvaknandets inverkan på horisontens färg? Hur det inuti måste rensas från drömmarnas diffusa grumsighet? Innan man kan luta lite mindre?

För hon drömmer inte lyckligt och hon kämpar sig ur en dröm hon inte minns men som lägger grått över huden.

Skrattet bryter.

Hon vet att världen är täckt av lycka utanför. Den tysta sortens lycka som föds i det nyfallna och spåren efter snöänglarna. Hon suckar lite över den dröm som denna dag format hennes kropps utsträckning.

Men hon samlar vemodet samman under huden. Bakar scones och gör varm choklad. Låter rösterna utanför visa vägen. Och bara längst inne i pupillens svarthet. Kan man ana livssorgen som spökar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten